

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ( τέταρτο τμήμα )  
της 25ης Φεβρουαρίου 1992 \*

Στις υποθέσεις T-18/89 και T-24/89, Δικαστικά έξοδα,

**Χαρίσιος Ταγαράς**, πρώην υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Θεσσαλονίκης, εκπροσωπούμενος από την Ε. Σαχκεκίδου, δικηγόρο Θεσσαλονίκης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την δικηγόρο Catherine Thill, 17, boulevard Royal,

προσφεύγων,

κατά

**Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενου από τον Francis Hubeau, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο του εκπροσώπου του στο Δικαστήριο, Kirchberg,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση καθορισμού των δικαστικών εξόδων μετά την απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 1991,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ( τέταρτο τμήμα ),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, D. A. O. Edward και C. Briët, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

\* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

## Διάταξη

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Ιουνίου 1987, ο Χ. Ταγαράς άσκησε προσφυγή, που πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό 162/87, με αντικείμενο την ακύρωση αφενός μεν της αποφάσεως του Δικαστηρίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 1986, περί διορισμού του ως δοκίμου υπαλλήλου κατά το μέρος που τον κατέταξε στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού Α 7, αφετέρου δε της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως επί της ενστάσεώς του της 7ης Νοεμβρίου 1986. Στις 26 Αυγούστου 1987 το καθού υπέβαλε ένσταση απαραδέκτου κατά της εν λόγω προσφυγής. Στις 24 Σεπτεμβρίου 1987 ο προσφεύγων υπέβαλε τις παρατηρήσεις του επί της ενστάσεως απαραδέκτου.
- 2 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Νοεμβρίου 1987, ο Χ. Ταγαράς άσκησε, για την περίπτωση κατά την οποία η προηγούμενη προσφυγή κρινόταν अपαράδεκτη, δεύτερη προσφυγή με αντικείμενο την ακύρωση, αντίστοιχα, της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 1986, περί διορισμού του ως δοκίμου υπαλλήλου, κατά το μέρος που τον κατέταξε στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού Α 7, της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως επί της αιτήσεώς του της 7ης Νοεμβρίου 1986 και της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως επί της ενστάσεώς του της 12ης Μαΐου 1987. Η προσφυγή αυτή πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό 351/87. Κατά της δεύτερης αυτής προσφυγής το καθού προέβαλε νέα ένσταση απαραδέκτου στις 8 Ιανουαρίου 1988. Στις 13 Ιανουαρίου 1988 ο προσφεύγων υπέβαλε τις παρατηρήσεις του επί της δεύτερης αυτής ενστάσεως απαραδέκτου.
- 3 Στις 10 Φεβρουαρίου 1988, το Δικαστήριο ( τρίτο τμήμα ) διέταξε την ένωση των υποθέσεων 162/87 και 351/87 προς διευκόλυνση της έγγραφης διαδικασίας, της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, αποφάσισε δε να συνεξετάσει τις ενστάσεις απαραδέκτου με την ουσία των υποθέσεων.
- 4 Στις 8 Απριλίου 1988, το καθού όρισε τον Λουκόπουλο, δικηγόρο Αθηνών, για να επικουρήσει τον εκπρόσωπό του.
- 5 Δυνάμει του άρθρου 14 της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Δικαστήριο ( τρίτο τμήμα ), με Διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 1989, παρέπεμψε τις εν λόγω υποθέσεις στο Πρωτοδικείο. Η υπόθεση 162/87 πρωτοκολλήθηκε στο Πρωτοδικείο με τον αριθμό T-18/89 και η υπόθεση 351/87 με τον αριθμό T-24/89.

- 6 Στις υποθέσεις αυτές ο Χ. Ταγαράς εκπροσωπήθηκε από την Ε. Σαχπεκίδου, δικηγόρο Θεσσαλονίκης κατά την έγγραφη διαδικασία, και από τον Α. Καλογερόπουλο, δικηγόρο Αθηνών, κατά την προφορική διαδικασία.
- 7 Οι υποθέσεις αυτές αποτέλεσαν το αντικείμενο απόφασεως που εκδόθηκε από το Πρωτοδικείο στις 7 Φεβρουαρίου 1991, με την οποία η μεν πρώτη προσφυγή (T-18/89) κρίθηκε απαράδεκτη, η δε δεύτερη προσφυγή (T-24/89) παραδεκτή· η απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 1986 ακυρώθηκε, κατά το μέρος που καθόρισε την κατάταξη του προσφεύγοντος σε κλιμάκιο, και το καθού καταδικάστηκε στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στις δύο υποθέσεις. Το Πρωτοδικείο καταδίκασε το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφυγής που κρίθηκε απαράδεκτη διότι δέχθηκε ότι το καθού με τη στάση του προκάλεσε τον προσφεύγοντα να ασκήσει δύο προσφυγές για να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του.
- 8 Στις 30 Απριλίου 1991, ο δικηγόρος Καλογερόπουλος έστειλε στο καθού δύο αναλυτικά σημειώματα που αφορούσαν τη δικηγορική αμοιβή και τα έξοδα που προκάλεσαν οι δίκες στις δύο υποθέσεις και στα οποία εμφανίζονται τα ποσά, αντίστοιχα, των 295 000 και των 50 280 βελγικών φράγκων (BFR).
- 9 Με έγγραφο της 10ης Ιουνίου 1991 που απηύθυνε στον δικηγόρο του προσφεύγοντος, ο εκπρόσωπος του καθού τον πληροφόρησε ότι το καθού θεωρούσε την αιτούμενη δικηγορική αμοιβή πολύ υψηλή, « λαμβανομένων υπόψη μεταξύ άλλων της σχετικής δυσκολίας του φακέλου και των συγκριτικών στοιχείων που διαθέτει ». Του κατέστησε δε γνωστό ότι το καθού ήταν διατεθειμένο να καταβάλει το ποσό των 150 000 BFR ως δικηγορική αμοιβή.
- 10 Στις 2 Αυγούστου 1991 ο προσφεύγων έστειλε επιστολή στον εκπρόσωπο του καθού με την οποία δήλωσε ότι είναι διατεθειμένος, μολοντί επιμένει να θεωρεί το αρχικό του αίτημα δίκαιο και εύλογο, να μειώσει το ποσό για να εξευρεθεί άμεση και οριστική λύση της διαφοράς τους. Δέχθηκε να παραιτηθεί κατά 35 % από την αιτούμενη δικηγορική αμοιβή, πλην εκείνης που αφορά την προφορική διαδικασία, και έτσι το αίτημά του ανήλθε στα 219 000 BFR.

- 11 Με έγγραφο της 18ης Σεπτεμβρίου 1991, ο δικηγόρος του προσφεύγοντος ειδοποιήθηκε ότι το καθού συγκατατέθηκε να του καταβάλει το ποσό των 175 000 BFR ως δικηγορική αμοιβή και των 50 280 BFR για έξοδα.
- 12 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές ο προσφεύγων κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Νοεμβρίου 1991 αίτηση καθορισμού των δικαστικών εξόδων.
- 13 Όπως έχει κρίνει επανειλημμένα το Δικαστήριο, ο κοινοτικός δικαστής « δεν είναι αρμόδιος να καθορίζει τις αμοιβές που οφείλουν οι διάδικοι στους δικηγόρους τους, αλλά το ποσό μέχρι του οποίου μπορούν να αναζητηθούν αυτές οι αμοιβές από τον διάδικο ο οποίος καταδικάστηκε στα δικαστικά έξοδα ». Από αυτό προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο « δεν υποχρεούται να λάβει υπόψη ούτε το εθνικό τιμολόγιο που καθορίζει τις αμοιβές των δικηγόρων ούτε ενδεχόμενη σχετική συμφωνία μεταξύ του διαδίκου και των εκπροσώπων ή συμβούλων του ». Δεδομένου ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν περιέχει διατάξεις περί τιμών, το Πρωτοδικείο « οφείλει να εκτιμήσει ελεύθερα τα στοιχεία της υποθέσεως, λαμβάνοντας υπόψη το αντικείμενο και τη φύση της διαφοράς, τη σημασία της από πλευράς κοινοτικού δικαίου καθώς και τις δυσκολίες της υποθέσεως, την έκταση της εργασίας που κλήθηκαν να εκτελέσουν οι εκπρόσωποι ή σύμβουλοι στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας και τα οικονομικά συμφέροντα που αντιπροσώπευσε η διαφορά για τους διαδίκους » ( Διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1985, 318/82, Leeuwarder Papierwarenfabriek κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 3727 ).
- 14 Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω και σταθμίζοντας τη δυσκολία της δίκης, τον αριθμό των συνταχθέντων υπομνημάτων και της συμφυούς διάρκειας μιας μεταβάσεως στο Λουξεμβούργο για παράσταση στη συνεδρίαση, το συνολικό ποσό των εξόδων που μπορούν να αποδοθούν ως δικηγορική αμοιβή στον προσφεύγοντα πρέπει να καθοριστεί σε 220 000 BFR, πλέον ΦΠΑ που ενδεχομένως οφείλεται επί του ποσού αυτού.
- 15 Δεδομένου ότι για τον καθορισμό των εξόδων που μπορούν να αναζητηθούν, το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία της υποθέσεως μέχρι και του χρονικού σημείου του καθορισμού τους, παρέλκει να αποφανθεί χωριστά επί των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι λόγω της παρούσας συναφούς διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ( τέταρτο τμήμα )

διατάσσει:

**Καθορίζει το συνολικό ποσό των δικαστικών εξόδων που πρέπει να καταβληθούν ως δικηγορική αμοιβή από το καθού στον προσφεύγοντα σε διακόσιες είκοσι χιλιάδες βελγικά φράγκα, πλέον ΦΠΑ που ενδεχομένως οφείλεται επί του ποσού αυτού.**

Λουξεμβούργο, 25 Φεβρουαρίου 1992.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas